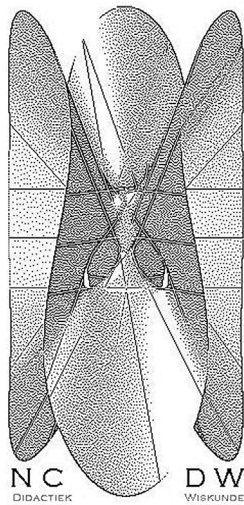

Waarmee ontvlammen wij het wiskundige vuur bij de komende generatie?

In het voorjaar 2003 organiseert het Instituut voor Leraar en School, de eerste-graads lerarenopleiding van de KUN, een reeks van zes lezingen en workshops voor wiskundeleraars en anderen die geïnteresseerd zijn in de didactiek van wiskunde. De centrale vraag van deze reeks zal zijn: Waarmee ontvlammen wij het wiskundige vuur bij de komende generatie?

Wiskundeleraar is een fantastisch beroep. Mensen die liefhebberij hebben in wis-

kunde en tegelijkertijd geïnteresseerd zijn in het wel en wee van jonge mensen, kunnen er heel afwisselend, altijd weer uitdagend en betekenisvol werk in vinden. Bovendien ben je met een studie wiskunde breed opgeleid en kun je, behalve het beroep van leraar, nog heel veel andere beroepen met uitstekende perspectieven kiezen.

En toch lukt het ons wiskundeleraars en ook anderen nog maar nauwelijks leerlingen ervan te overtuigen dat naast vele andere mogelijkheden ook een wiskundestudie een uitstekende keuze is, waar je je hele leven veel plezier van kunt hebben. Een keuze die wijzelf ook ooit gemaakt hebben. Inmiddels is in Nederland de cultuuroverdracht binnen het vak wiskunde ernstig in gevaar en hierover is een brede maatschappelijke discussie ontstaan.

Ter verklaring van het probleem worden altijd weer dingen genoemd zoals algemene maatschappelijke ontwikkelingen, nieuwe doelen van het middelbaar onderwijs, uitholling van de eindexamens en het bestaan van twee soorten wiskunde: één op de universiteit en één op school, waarvan de laatste steeds zelfstandiger is geworden.

Het bestaan van schoolwiskunde is een oud verschijnsel, dat Freudenthal het ooievaars sprookje van de echte wiskunde noemde: net zo min als een ooivaar de baby's brengt zorgt ook een aparte schoolwiskunde voor het voortbestaan van de wiskunde als wetenschap.

Maar wat zijn eigenlijk de alternatieven? Als het met de huidige schoolwiskunde niet lukt leerlingen de charme en de kracht van het vak te laten zien, waarmee dan wel?

Moet het echt weer zoals vroeger? Wat zijn moderne en toekomstgerichte middelen en onderwerpen, die binnen de huidige didactiek het voorbereidend wetenschappelijk onderwijs recht kunnen doen?

Voor antwoorden op deze vragen, voor voorbeelden van inspirerend onderwijs en didactische beschouwingen hebben wij sprekers met een zeer verschillende achtergrond uitgenodigd, niet alleen uit Nederland.

Prof. dr. H.P. Barendregt, hoogleraar informatica en grondslagen van de wiskunde aan de KUN, lid van de stichting 108+ en de stichting Vierkant, is een competente en prominente criticus van het wiskundeonderwijs op de middelbare school.

Dr. L. van den Broek en dr. A. van de Hombergh zijn wiskundeleraars, auteurs van de *Wageningse Methode* en betrokken bij verschillende initiatieven voor het wiskundeonderwijs zoals Ratio (KUN), het AZL-project (ILS-KUN) en de Kangoeroe wedstrijd.

StD C.P. Fitting (Dipl. Math.) is wiskundeleraar in Nordrhein-Westfalen en een uitstekende kenner van het Duitse wiskundeonderwijs.

Drs. A. Goddijn, werkzaam aan het Freudenthal Instituut en betrokken bij vele ontwikkelingen van het Nederlands wiskundeonderwijs, staat bekend om zijn diepgaande kennis van verbanden tussen wiskunde en andere delen van onze cultuur.

Prof. dr. T. de Jong, hoogleraar zuivere wiskunde aan de Universität Mainz, werd ooit door het Nederlands onderwijs in vuur en vlam gezet voor de echte wiskunde, waar hij veel over weet te vertellen.

Drs. D.A.J. Klingens, wiskundeleraar en eindredacteur van het vaktijdschrift *Euclides*, brengt via zijn homepage veel leerlingen in contact met echte wiskunde en laat zien dat deze ook in de tweede fase uit de verf kan komen.

Plaats: Katholieke Universiteit Nijmegen
Tijd: vrijdagmiddag van 15.00 tot 18.00 uur
Data: 14 februari, 28 februari, 14 maart, 28 maart
11 april en 25 april 2003.

Nadere informatie/aanmelden via:
www.ils.kun.nl/NCDW

Rainer Kaenders